

Antònia Font i els Solistes de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat fan bona parella

El grup de música pop Antònia Font va enregistrar el CD del seu nou treball, "Coser i cantar", amb una formació una mica allunyada d'aquestes terres, l'Orquestra Simfònica de Bratislava (Eslovàquia). En l'actual gira de presentació d'aquest àlbum, però, té per costum tocar amb l'orquestra simfònica del lloc on actua, si és que n'hi ha, és clar. A Sant Cugat hi ha una intensa activitat musical i diverses formacions musicals, d'entre les quals una de simfònica. Així, Antònia Font ha comptat amb bona part dels músics de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat al concert que ha ofert aquesta nit a Sant Cugat del Vallès.

Tot i no tenir experiència prèvia a tocar conjuntament, Antònia Font i els Solistes de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat han aconseguit unir harmònicament una gran diversitat de sons a l'hora d'interpretar una vintena de peces pròpies del quintet mallorquí, arranjades pel cel·lista i compositor contemporani Miquel Àngel Aguiló, com "Alegria", "Robot", "Vitamina Sol" i "Tots es motors". Ras i curt, han fet bona parella. El públic que ha assistit al concert, que ha omplert de gom a gom el Teatre-Auditori Sant Cugat, ha sortit entusiasmat de com Antònia Font ha exprimit a "Coser i cantar" -el sisè treball de la seva carrera- els recursos que ofereix l'orquestració de les seves cançons sense abdicar de la seva essència mediterrània.

Antònia Font i els Solistes de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat, a l'assaig realitzat aquest matí al Teatre- Auditori Sant Cugat.

Antònia Font

Antònia Font va començar a tocar l'any 1999 en petits locals i festes majors dels pobles de Mallorca. Aquell mateix any apareixia el seu primer disc, "Antònia Font". Inicialment, el grup beu d'estils molt diversos: rock, rumba, samba, bossa nova... però es decanta clarament per la música pop. Des d'aleshores, el quintet mallorquí ha anat guanyant popularitat i publicant nous discs: "A Rússia" (2001), "Alegria" (2002), "Taxi" (2004), "Batiscafo Katuscas" (2006) i el que presenten a l'actual gira, "Coser i cantar", escrit amb i llatina (2007). El grup és format per Pau Debon (veu), Joan Miquel Oliver (guitarra), Joan Roca (baix elèctric), Jaume Manresa (teclats) i Pere Manel Debon (bateria).

Solistes de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat, creada l'any 1991, es caracteritza per l'experimentació i la recerca constant de nou repertori i diferents estils musicals: òpera, jazz simfònic, música clàssica, música contemporània, sarsuela, flamenc, música de pel·lícula... L'Orquestra, que compta amb un cicle estable de concerts al Teatre-Auditori Sant Cugat, ha realitzat més de 400 concerts arreu del país (Palau de la Música, Gran Teatre del Liceu, Auditori de Barcelona, Sala Oval del Palau Nacional...). El seu director titular des dels seus inicis és Josep Ferré. Nascut a Nulles (Alt Camp), Josep Ferré va realitzar els estudis de Ciències Empresarials a ESADE i els estudis

musicals al Conservatori Superior de Música de Barcelona, on va obtenir els premis d'honor de flauta travessera i de piano. Al mateix Conservatori, va realitzar estudis de direcció coral i instrumental. Actualment, a més de director de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat, és assessor musical de la Fundació Música Simfònica i de Cambra, i col·labora amb la Jove Orquestra Simfònica del Baix Llobregat. Solistes de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat és una formació més reduïda que la gran orquestra simfònica, que ha ofert nombroses actuacions en solitari o acompanyant un solista, entre les quals destaca la realitzada al darrer Festival de Música de Cambra del Monestir de Sant Cugat.

Per Sant Jordi, el concert número 1 per a piano i orquestra de Txaikovski

El 23 de abril, al Teatre-Auditori Sant Cugat, l'Orquestra Simfònica Sant Cugat, dirigida per Josep Ferré, oferirà el tradicional concert de Sant Jordi amb un repertori molt atractiu: el concert número 1 per a piano i orquestra en si menor del rus P. I. Txaikovski (1840-1893), un dels més romàntics i apassionats del repertori universal (amb Daniel Ligorio com a pianista solista), l'obertura de l'òpera "La forza del destino", del popular compositor italià Giuseppe Verdi (1813-1901), "Fantasia sobre un tema de Thomas Tallis", de l'anglès Ralph Vaughan-Williams (1872-1958), i "Finlàndia", en la qual Jean Sibelius (1865-1957), coetani de Vaughan-Williams, ens "parla" del seu país. En el concert de Sant Jordi, l'Orquestra Simfònica Sant Cugat sempre inclou una composició d'un autor català. Aquest any proposa la sardana "Empúries", d'Eduard Toldrà (1895-1962).

El pianista Daniel Ligorio

Els músics

Els músics d'Antònia Font que han interpretat el concert són:

Pau Debon (veu), Joan Miquel Oliver (guitarra), Joan Roca (baix elèctric), Jaume Manresa (teclats) i Pere Manel Debon (bateria).

Els músics Solistes de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat que han interpretat el concert són:

Itziar Aguirre Rodríguez, Jean Claude Berçot, Pep Bonachera Fernández, Julià Borràs Querol, Anna Calvo Turull, Joan Camps Claveria, Pere Charles Pradas, Marta Escobal, Teresa Espuny Pujol, Albert Flores Freixanet, Jordi Garcia Navarro, Rebecca Jane Macauley, Beatriz Lizarte Martín, Jairo Londoño Valencia, Nerea de Miguel Ramos, Josep Mira Olcina, Meritxell Nicolau Teixidó, Vasil Nikolov, Judith Ortega Larriba, Marina Parellada Alfonso, Artur Regada Matas, Sebastià Rio Serracarbasa, Ofelia Roca Bonnin, Cristina Romani Quinto, Mayte Santos Pérez, Marina Surnacheva, Alejandro Violant Holz i Marnix Willem Steffen.

Director: Miquel Àngel Aguiló

Orquestra Simfònica Sant Cugat.

Director: Josep Ferré.

Administració: Roser Adeva, M. dels Àngels Espert i Isabel Sorando.

Imatge corporativa: Violeta Ferré

Regidor: Joan Berlanga.

L'aventura de l'espai, amb Antònia Font

A Mallorca no hi arriben els vents de tramuntana, però algun fenomen atmosfèric desconegut deu poder explicar que, des fa uns anys, es detectin estranyes perturbacions al voltant de Palma; en concret, a casa del ciutadà Joan Miquel Oliver. Poeta a temps parcial, compositor, cantant i fabulador, Oliver és l'ideòleg d'Antònia Font, un del grups que han insuflat vida, desacomplexament i una mica de felicitat disbarat al nostre paisatge musical.

Una dècada i sis discos han retratat Antònia Font per a la història. La seva és una proposta única, el bé més preuat per a un artista en un temps en què tot sembla inventat. Ells han passat pel damunt dels derrotes, dels escèptics i dels enterradors del rock català. El seu és un menú pop arrauat i dotat d'un lirisme capaç de commoure; accessible i de lletra petita però emotiva. Galàctic? També. Hi ha una rica tradició de timoners lliurepensadors en la música catalana -Sisa, Pau Riba,

Pascal Comelade, Juli Bustamante, Pep Laguarda, Quimi Portet, Adrià Puntí, Roger Mas... i Antònia Font s'hi afegeix i hi aporta un to propi.

El 1997, Oliver (guitarra), Pau Debon (veu), Pere Estarellas (baix elèctric), Jaume Manresa (teclats) i Pere Manel Debon (bateria) es tancaven a un local d'assaig i batejaven el seu grup amb el nom d'una companya d'aula universitària. Després d'enregistrar una maqueta amb quatre cançons, "Cibernauta Joan", "L'univers és una festa", "Rumba" i "Es xifon és un aparat", el 1999 es batejaven amb un disc homònim on hi havia els primers esbossos del seu imaginari: excursions còsmiques i

paisatgisme domèstic; viatges al més enllà i al més proper sobre una banda sonora de pop sensible i alhora amb poder festiu. Dos àlbums més, "A Rússia" (2001) i "Alegria" (2002), van activar les alarmes, ja que la ploma d'Oliver creixia en precisió a peces com "Tots els motors", "Dins d'aquest iglú" i "Vos estim a tots igual"; trucava a la porta de la fantasia i descrivia sensacions de desemparament i fraternitat. Joan Roca va substituir Estarellas com a baixista, i el grup va continuar avançant amb "Taxi" (2004), el treball de la seva consagració comercial i crítica. Un viatge astral de la mà del comandant "Armando Rampas". I dos anys més tard, "Batiscafo Katuscas" va alterar el rumb cap als universos subaquàtics tot reivindicant una sonoritat casolana amb regust dels anys vuitanta.

En el seu darrer disc, "Coser i cantar", Antònia Font ha assumit la delicada missió de mantenir la seva identitat juganera i vulnerable en un context instrumental ambiciós, tot revisant una vintena de les seves partitures més genuïnes amb el suport de l'Orquestra Simfònica de Bratislava. I de

l'estudi als escenaris: el repte ha dut avui el grup a aliar-se amb els solistes de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat, amb direcció del cel·lista i compositor contemporani Miquel Àngel Aguiló; responsable, a més, dels arranjaments. Antònia Font s'ha posat a prova per ampliar els seus horitzons: l'aventura de l'espai només és a l'abast dels pilots més agosarats.

Jordi Bianciotto

Joan Miquel Oliver

Compositor, guitarrista i lletrista del grup Antònia Font

"No és senzill unir una banda de pop i una orquestra simfònica"

-Com va aficionar-se a la música?

-El meu pare tenia un grup de música d'hotel. A casa hi havia guitarres elèctriques, amplificadors...

-Com tantes iniciatives, Antònia Font va néixer a la Universitat. -Sí, vam trobar-nos gent que ens agradava la música, sobretot estudiants de filosofia, però també filologia. Teniem clar que volíem fer música amb un repertori propi.

-El disc que heu presentat avui es diu "Coser i cantar" però no deu haver estat fàcil fer-lo. -Amb el títol hem volgut dir que les coses ens han anat bé, a base de treballar molt, però. "Coser i cantar" ens ha portat molta feina. No és senzill unir una banda de pop i una orquestra simfònica. El disc es podria haver dit "Antònia Font simfònic" o "Una nit amb orquestra" i a la portada podríem haver posat una imatge d'un pati de butaques en lloc d'un gos, però no vam voler fer allò que s'espera.

-Per què heu enregistrar aquest disc amb una orquestra llunyanca, de Bratislava?

-L'Orquestra Simfònica de Bratislava ha enregistrar força bandes sonores. A l'edifici de la ràdio està tot molt ben organitzat: hi ha un estudi de gravació i una sala de música per a orquestra. S'hi han enregistrar per exemple la música de la pel·lícula "Salvador" i de Chenoa.

-Després de Sant Cugat, on actueu?

-A Barcelona i a Madrid. La gira vam iniciar-la al Teatre Principal de Palma de Mallorca i fins ara hem actuat a Girona, Manresa i Reus.

-És cert que Antònia Font és el nom d'una amiga vostra?

-Sí.

-Què n'opina del fet que li passeu el seu nom per tants llocs?

-Doncs... Continua sent amiga nostra.

-Quina lletra d'una de les vostres cançons salvaria de les flames?

-"Milers d'habitants".

Proper concert de l'Orquestra

- 23 d'abril. Concert de Sant Jordi. Concert número 1 per a piano i orquestra de P. I. Txaiovski amb Daniel Ligorio (pianista solista), obertura de l'òpera "La forza del destino", de Giuseppe Verdi, "Fantasia sobre un tema de Thomas Tallis", de Ralph Vaughan-Williams, "Finlàndia", de Jean Sibelius, i "Empúries", d'Eduard Toldrà. Teatre-Auditori Sant Cugat.

Programació del Teatre-Auditori

- 22 de febrer. La mujer de negro, de Stephen Mallatratt (teatre).
- 29 de febrer. Mujeres de Lorca. Compañía de Danza Flamenca Carmen Cortés (dansa).
- 7 de març. La Traviata, de Giuseppe Verdi. Cor Amics de l'Òpera de Sabadell i Orquestra Simfònica del Vallès (òpera).
- 8 de març. Anatomía. Ana Belén (música).

SOCIS PROTECTORS:

Amat Finques AUX VYD
Campmany Dona Home Carnisseries Tubau
Avant Grup Autocars Carré Mobles
Cebado de Carmen Martínez Gràfiques Celler
Rotary Club Sant Cugat Sacum Ofinova TMA

Orquestra Simfònica Sant Cugat

Número 27.
Dipòsit legal: B-50580-2003.

Edita: Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra.

Presidenta: Flora Puntos i Cabero

Membres de la Junta de l'Associació Orquestra Sant Cugat i del Patronat de la Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra: Josep Maria Ferré i Bofarull, Josep Ferré i Rovira, Josep Jové i Sotorres, Lutz Mittermüller, Francesc Puntos i Amorós, Flora Puntos i Cabero, Joaquim Sans i Oliveró, Ruffo Ventura i Aspas.

Carrer dels Marges, 25, local.
08172 SANT CUGAT DEL VALLÈS.
Tel. 93 589 31 93
Fax. 93 589 32 54

music@simfonica.cat
www.simfonica.cat

Direcció: Daniel Romani.
Disseny gràfic: Isabel Núñez.
Impressió: Gestetner.